

Ög 170. Åkerby (föret Ösby), Gårdeby sn.

Pl. 93, 94.

Litteratur: P. A. Säve, Reseberättelse 1862, s. 13 (ATA); Anton Ridderstad, Östergötlands historia I (1914), s. 95.

Äldre avbildningar: P. A. Säve, teckning a.a.; L. C. Wiede, teckning i manus till Östergötlands Runurkunder (tryckt 1875) (ATA).

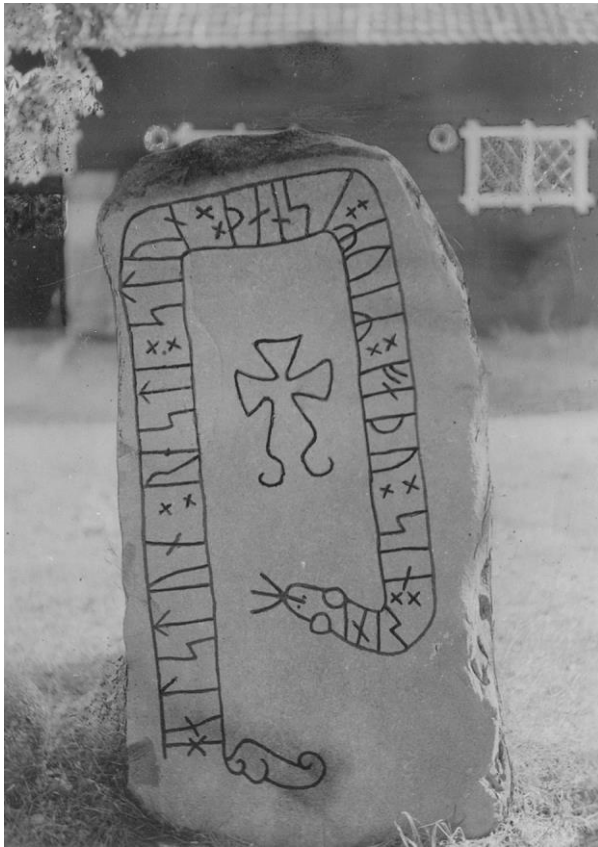
Om stenens ursprungliga plats vet man icke mer än att den någon gång mellan åren 1800 och 1812 upptogs ur åkermark på Ösby (Vallby) ägor, där den låg så djupt, att man plöjt över den, samt att den före 1860-talet flyttats till Åkerby, där den nu står rest på sydsidan av allén framför stallet, strax före infartsleden till gårdsplanen.⁴

Inskrift:⁵

halstun x resti : stun x pansi x ruir x faþu x sin x sini
 5 10 15 20 25 30 35

»Hallsten reste denna sten över sin fader Sine.«⁶»

Till läsningen: R. 9 läser Brate som i, men då en svag fördjupning finns över mitten, är det möjligt, att den är avsedd att vara stungen. Jag upptar den som sådan.

Plansch 93b. Ög 170. Åkerby (föret Ösby), Gårdeby sn. Foto Nordén 1941. [Jansson skriver 1947: Helt retuscherad]

Plansch 94a. Ög 170. Åkerby (föret Ösby), Gårdeby sn. Foto Nordén 1941. [Jansson skriver 1947: Översiktsbild duger.]

⁴ Enligt Mandelgrens resejournal (Mandelgrenska samlingen, Lunds universitets folklivsarkiv) var Mandelgren till Åkerby 1846. Då ritade han av stenen och därmed hade stenen redan då flyttats till Åkerby.

⁵ Jansson skriver i PM 1947: R[uninskr]. och ö[vers]. utgår.

⁶ Wessén skriver i marginalen: Kanske bättre att som Brate använda formen *Siner*.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.